

TERMINUS

Mickey Rourke
Acteur
(DE VOLKSKRANT)

‘Er komt een moment in je carrière waarop je bij het grof vuil wordt gezet en vervangen door iemand die mooier, sneller of sterker is. Dat is moeilijk te accepteren.’

VRIJDAG 6 FEBRUARI 2009

SPONSORING Griet Dehandschutter, filantropisch consultant in VS, ziet enorm onontgonnen terrein voor Belgische geldzoekers

Amerikaans geld voor België

■ (tijd) - Hoewel de crisis ook Amerikaanse weldoeners treft, hebben stichtingen in de VS nog altijd voldoende geld om Belgische projecten te ondersteunen. Een goed idee uit het ‘exotische’ Europa maakt volgens de filantropische consultant Griet Dehandschutter zeker kans om dollars aan trekken. ‘Er is veel geld in de VS, je moet als Belg alleen niet te beschroomd zijn om ernaar te vragen.’

VAN ONZE CORRESPONDENT
IN NEW YORK

Te oordelen naar de passie waarmee Griet Dehandschutter over haar job praat in een New Yorkse koffiekamer, lijkt ze haar droom waargemaakt te hebben. Vier jaar geleden richtte de Vlaamse samen met een Amerikaanse collega Dehandschutter & Associates op in Acton, een stadje nabij Boston. Als ‘fundraising counsel’ helpt ze fondsen te werven bij Amerikaanse filantropen voor klanten zoals musea, universiteiten en hulporganisaties in België en Nederland.

Dehandschutter weet uit eigen ervaring dat Amerikanen vrijgevig zijn. ‘Zowat elke Amerikaan geeft geld aan drie zaken: de kerk, de school en het ziekenhuis.’ Bovendien is al die liefdadigheid zeer professioneel georganiseerd. ‘Qua filantropie zijn de VS de meest gesofisticeerde markt ter wereld. Daarmee vergeleken is in België en Nederland nog veel onontgonnen terrein’, stelt Dehandschutter. De cijfers spreken voor zich. In 2007 schonken Amerikaanse stichtingen, bedrijven en individuen 306 miljard dollar (239 miljard euro) aan het goede doel. Daarvan kwam 252 miljard dollar van individuele schenkingen.

Een deel van dat geld stroomt naar het buitenland. In 2006 gaven Amerikaanse stichtingen ruim 2 miljard dollar aan buitenlandse projecten. Ook België en Nederland ontvangen Amerikaans geld. Nederland sloop in 2006 de top 20 van grootste buitenlandse ontvangers binnen met 20 miljoen dollar. België kreeg 4,3 miljoen dollar. In de periode 2003-2007 ontvingen beide landen samen minstens 100 miljoen dollar van Amerikaanse stichtingen. Dat is uitgezonderd de giften van Amerikaanse bedrijven en individuen. De KULeuven, de Nationale Plantentuin in Meise, het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen en Sensoa - het Vlaams centrum voor seksuele gezondheid - zijn enkele van de Belgische ontvangers.

‘Je vraagt je misschien af waarom Amerikanen het buitenland zouden helpen? Amerikaanse donoren denken dikwijls ruimer. Ze willen problemen uit de wereld helpen. Het maakt dan niet uit waar je gevestigd bent. Bovendien zijn Amerikanen gefascineerd door Europa’, vervolgt Dehandschutter. ‘Het heeft iets exotisch voor hen. Als je als Belgische organisatie met een uniek voorstel komt, ben je veel exotischer dan 99 procent van de Amerikaanse projecten die ze in de bus krijgen. België heeft ook

De Plantentuin in Meise is een van de Belgische projecten die Amerikaans geld krijgen. ‘Maar de Belgische instellingen zijn nog te braaf. Ze hebben te veel schroom om geld te vragen’, zegt Griet Dehandschutter. FOTO: BELGA

” Griet Dehandschutter
Filantropisch consultant

Rijke Amerikanen zijn blij als ze eens over iets anders kunnen praten dan de crisis. Het doet hun deugd om naar een positief verhaal te kunnen luisteren.

een uniek patrimonium, zoals de Vlaamse meesters in de schilderkunst. Sommige Amerikanen schenken dan weer omdat ze een band met België hebben: ze hebben er gewoond, gewerkt, gestudeerd.’

KORT EN KRACHTIG

Dat betekent niet dat een Belgische instelling zomaar de dollars in de schoot krijgt geworpen. ‘Je moet in staat zijn je verhaal kort en krachtig te vertellen. Belgische organisaties gebruiken vaak heel veel woorden. Ze kunnen het verhaal niet in 5 minuten vertellen. Amerikaanse donoren hebben een be-

perkte ‘attention span’. Verget niet dat ze door honderden organisaties worden benaderd.’

Volgens Dehandschutter vraagt het tijd om een relatie op te bouwen met potentiële donoren. ‘Je kan niet zomaar binnenstormen of een brief sturen. Je moet contacten opbouwen tot het hoogste niveau en een geïndividualiseerde boodschap brengen. Iemand uit het bestuur van de organisatie moet bereid zijn naar de VS te reizen om met mogelijke donoren te praten. Het duurt ongeveer anderhalf jaar vooraleer je resultaat ziet. Een kortetermijnstrategie is uit den boze:

het is de bedoeling om samen met de donoren na te denken over hoe je iets waardevols kan aanbieden. Het doel van filantropie is immers om een continue donorstroom te realiseren.’

Zodra een organisatie steun van een Amerikaanse stichting toegezegd heeft gekregen, moet ze bereid zijn de nodige transparantie te verlenen. ‘De stichtingen volgen hun investeringen nauwgezet op. Dat vergt een niveau van professionalisme en transparantie waar veel Belgische organisaties nog niet aan toe zijn. Soms geven stichtingen geld aan zeven verschillende projecten en volgen dan op wie het beste werk levert. Die wordt beloofd met extra middelen. Zodra je een belangrijke stichting als donor hebt aangetrokken, kan je die naam trouwens gebruiken om andere donoren te strikken. De VS zijn een geschikte opstap naar donoren in het Midden-Oosten of Azië.’

BARRE TIJDEN

De vraag is of Amerikaanse weldoeners in deze barre tijden nog veel geld willen vrijmaken voor buitenlandse projecten. Sommige stichtingen hebben serieuze beleggingsverliezen geleden. Veel Amerikaanse instellingen voelen duidelijk de gevolgen van een krimpende donorstroom. ‘De financiële crisis heeft zeker een impact op de filantropische wereld’, zegt Dehandschutter. ‘Maar er zijn nog altijd grote fortuinen. Bovendien zijn stichtingen verplicht elk jaar een bepaald percentage uit te keren als ze hun fiscaal statuut willen behouden. Rijke Amerikanen zijn

trouwens blij als ze eens over iets anders kunnen praten dan de crisis. Het doet hun extra deugd om nu naar een positief verhaal te kunnen luisteren.’

In eigen land hebben Belgische organisaties nog veel onaangeboord potentieel qua fondsenwerving, meent Dehandschutter. Ze kunnen iets leren van de VS. ‘Bel-

gen zijn te braaf. Ze zijn te beschroomd om geld te vragen. In de VS beschikt een universiteit over tientallen fondsenwerfers, in België is dat soms één persoon. Wie in de raad van bestuur zit van een Amerikaanse instelling, wordt ook geacht geld te geven. Het is een bewijs dat je in de organisatie gelooft.’

Kris VAN HAMME

‘AGRESSIEVE FUNDRAISING WERKT NIET IN ONS LAND’

(tijd) - Griet Dehandschutter is geen onbekende op onze universiteiten. De KULeuven werkte al met haar samen, en ook bij de Vrije Universiteit Brussel kennen ze de filantropisch consultant. Haar bewering dat Belgische universiteiten amper fundraisers in dienst hebben geldt voor de meeste Vlaamse onderwijsinstellingen, uitgezonderd de KULeuven. De Gentse Universiteit heeft de fondswerving bij de communicatiedienst ondergebracht, maar het is volgens woordvoester Isabel Paeme de bedoeling op een meer structurele basis aan fundraising te doen. Dat is ook de bedoeling van de Universiteit Antwerpen, waar een achttal fondsenwerfers verspreid zit over verschillende faculteiten. Aan de Vrije Universiteit Brussel gebeurt de fundraising

door één persoon: een vrijwilliger en ex-student van de VUB.

ENTHOUSIASME

Alleen de KULeuven heeft een uitgebouwde fundraisingdienst met acht mensen die fulltime naar filantropen zoeken. Het Leuven Universiteitsfonds haalde vorig jaar 10 miljoen euro op, een verdrievoudiging tegenover 2006. Het gaat om giften van particulieren, legaten en sponsoring uit het bedrijfsleven. Directeur Isabel Renne: ‘We moeten in België ophouden met te zeggen dat het niet kan. Ons recept is: niet met de bedelstaf rondgaan, enthousiasmeren en duidelijk communiceren. Maar agressieve fundraising zoals in de VS werkt niet in ons land. Daar zijn we niet assertief genoeg voor.’

TP

de wijde wereld

++++ De Belgische profwielrenner **Frederiek Nolf** (TopSport Vlaanderen-Mercator) is woensdagnacht in zijn slaap overleden. De 21-jarige renner verbleef op dat moment in Qatar, waar hij met zijn team deelnam aan de Ronde van Qatar.

FOTO: BIC

Als teken van rouw werd de rit van gisteren ingekort tot 30 kilometer en werd er niet competitief gekoerst. +++++ Twaalf jongeren zijn gisteren de refter van het Koninklijk **Atheneum van Alleur** nabij Luik binnengevallen en sloegen daarna met stokken de boel kort en klein. Bij de raid werden zes leerlingen gewond. De ouders konden vluchten. Over het motief is nog niets bekend. +++++ Na meer dan 60 jaar keert een verloren gewaand schilderij van de Antwerpse barokschilder **Antoon van Dyck** (1599-1641) terug naar het Duitse Worms. Het gaat om een portret uit 1628 en toont een man met een plooi kraag. In de chaos van de Tweede Wereldoorlog was het werk verdwenen uit het museum van de Stiftung Heylshof in Worms. In maart 2004 ontdekte de stichting dat het werk op een veiling werd aangeboden door een Oostenrijks veilinghuis. Gisteren won de stichting de juridische strijd om het bezit van het schilderij en keert het dus terug naar Worms. +++++ De Vlaamse actrice **Hilde Van Mieghem** gaat voor De Arbeiderspers twee romans schrijven. Van Mieghem is bezig aan haar eerste boek, dat als werktitel ‘De drie duifkens’ kreeg. Het wordt een familiesaga die zich afspeelt in Antwerpen, Brussel en Ham-

FOTO: BIC

burg. Haar tweede boek wordt een verdere uitwerking van ‘De Franse kok’, haar radioboek dat de belangstelling wekte van diverse uitgeverij. +++++ Bij Christie’s in Londen is woensdag het schilderij ‘Dans la Prairie’ van **Claude Monet** geveild voor 11,2 miljoen pond (12,4 miljoen euro). Dat is een kwart minder dan verwacht. Het tweede schilderij van Monet dat ter veiling werd aangeboden, ‘La Promenade d’Argenteuil’, vond zelfs geen koper. Toch was het niet al kommer en kwel. De veiling bracht 63 miljoen pond, en dat was meer dan de verwachte 58 miljoen pond.

Zie ook
www.tijd.be/dww

dagtip tv

Shut up and Sing

Ned2, 22.50u.

(tijd) - De succesvolle Amerikaanse countrygroep The Dixie Chicks wekte in 2003 de toorn van rechts Amerika op toen een van de zangeressen op een concert de oorlog in Irak veroordeelde. De groep werd belasterd, bedreigd en geboycot. Van de weeromstuit evolueerden The Dixie Chicks tot de vaandel-dragers van de vrije meningsuiting. De documentaire ‘Shut Up and Sing’ toont hoe het zover is gekomen.

De gevolgen van de boycot waren groot. Lipton, de voornaamste sponsor van de groep, besliste een groot deel van de sponsoring terug te trekken. Het Amerikaanse Rode Kruis weigerde een schenking van 1 miljoen dollar vanwege de groep, volgens de Dixie Chicks omdat toenmalig president George Bush erevoorzitter van de organisatie was. De zangeressen zijn ondertussen volledig gerehabiliteerd. Dat bleek onder meer in 2007 toen ze vijf Grammy Awards in de wacht sleepten.

TP

Nieuwe ruimtemissie De Winne heet OasISS

(belga) - De tweede ruimtemissie van de Belgische astronaut Frank De Winne heet OasISS. Hij vertrekt in mei voor zes maanden naar het Internationaal Ruimtestation waar hij gezagvoerder van de bemanning wordt.

De naam werd door de Europese Ruimtevaartorganisatie ESA gekozen na een wedstrijd waaraan 520 mensen deelnamen. De winnende naam kwam van Jan Puy-

laert uit Gent. Volgens de ESA refereert OasISS aan ‘de vele aspecten van het ISS en het exploreren van de woestijnen op aarde en in de ruimte. Hopelijk vinden we planeten waar we oases kunnen scheppen als permanente verblijfplaatsen.’ OasISS slaat volgens de ESA ook op de rol van De Winne als ambassadeur van Unicef en de campagne van het VN-kinderfonds voor water en hygiëne.

MUZIEK

Mia’s en manifest ronden Vlaamse muziekweek af

(tijd) - De Music Industry Awards (Mia’s) vormen vanavond het orgelpunt van de eerste Vlaamse muziekweek. De hele week stond de openbare omroep in het teken van muziek van eigen bodem, onder het motto ‘Iedereen verdient muziek’. Maar ook de Vlaamse muzieksector steekt voor de gelegenheid een tandje bij. Vertegenwoordigers uit het muziekleven presenteerden gisteren in het Vlaams Parlement het manifest ‘Music is life!’. Aan de tekst is anderhalf jaar gesluisd. 17 belan-

genverenigingen en steunpunten uit de klassieke en popsector schreven eraan mee. Het water was erg diep tussen sommige partijen, wat tot een bedachtzame compromis tekst heeft geleid.

De initiatiefnemers vragen de overheid zich ertoe te engageren de ontplooiingskansen van de muzieksector in België en het buitenland te vergroten. Ze schuiven daarvoor acht prioriteiten naar voren, die ze in het Vlaamse of later federale regeerakkoord hopen te krijgen. Een van de richtlijnen is

dat de overheid het belang van de muzieksector als creatieve economie onderschrijft, zoals de Europese Unie dat doet in de Verklaring van Lissabon. Dat verdrag schuift creativiteit naar voren als motor van de kenniseconomie van de 21ste eeuw.

OMROEP

De verzamelde muzieksector wil ook een prominente plaats in het Vlaamse cultuurbeleid. Het investeringsfonds CultuurInvest werkt nog niet naar behoren, luidt het.

Andere aandachtspunten zijn de internationalisering en bescherming van lokale producties, een aangepaste podium- en repetitie-infrastructuur, een volwaardige plaats van muziek in het onderwijs en meer aandacht voor onze muziek op de openbare omroep.

Wat dat laatste betreft hoeft de muzieksector voor een keer niet te klagen vanavond. De openbare omroep zendt de Mia’s rechtstreeks uit op Eén. Topfavorieten zijn dEUS en Bart Peeters.

TP